

Groter beeld: Ctrl en + / Kleiner beeld: Ctrl en – (min)

[HOME](#)

Reisverslag 2022

De reis naar Sri Lanka is weer, net als vorige jaren, heel goed verlopen. Het afgelopen zijn we, als gevolg van de coronaperikelen, niet geweest, maar het leek ons nu veilig genoeg om te kunnen gaan. Alhoewel: het ging dit keer toch anders. Wel goed, maar heel anders dan andere jaren. Ten eerste gingen we al op stap met een heleboel papieren. Bijv. met uitslagen van coronatesten. Veel voorwerk.

Tuis moesten we al, voor we in de taxi stapten, een mondkapje op. En dat mocht pas af toen we al binnen waren in onze tijdelijke woning! In het vliegtuig mocht het alleen maar even af tijdens het eten. Maar we zijn weer gezond in Sri Lanka aangekomen. Wat ons wel opviel is dat de regels voor mondkapjes dragen in Sri Lanka veel strenger zijn dan in Nederland. Je moet ze buiten en binnen altijd dragen en iedereen houdt zich daar ook prima aan. Ondanks het stipt volgen van de mondkapjes-maatregel wordt de aanwezigheid van corona in alle staten ontkend!

We zijn trouwens gezond en zonder problemen aangekomen. Alleen het visum kon op het vliegveld niet worden verlengd daarvoor moeten we naar de hoofdstad Colombo.

We kwamen in een super schoon appartement wat pas was geleverd. Het ziet er prima uit!

Inmiddels zijn we al naar de markt geweest voor voedselpakketten van groente en fruit. De groenten en fruit zijn hier schrikbarend duur geworden. Europese prijzen. Kennissen van ons eten al een jaar geen groente en fruit meer, omdat ze dit niet kunnen betalen. Het zoontje zei dat ze sommige dagen helemaal niet aten. Wat ze op de andere dagen dan wel eten, bleef onduidelijk.

De corona heeft hier in de arme gezinnen enorm toegeslagen. Want er is hier geen enkele tegemoetkoming van de regering. Wat leven wij dan in een gezegend land!

Hopelijk gaat het toerisme snel weer aantrekken, want daar zijn heel veel mensen van afhankelijk.

18 januari

De eerste 6 mobieltjes die we meekregen uit Nederland zijn al bij een nieuwe eigenaar. Zoals altijd zijn de mensen er enorm blij mee. Op de foto twee van de nieuwe eigenaren De mobiel die Wim aan de vrouw geeft is voor haar man die op zee was te vissen.

Vandaag naar de telefoonwinkel "Dialog" om onze eigen mobieltjes weer op gang te krijgen en ik ga naar de kapper om mijn haar te knippen. Heerlijk! Dat kon in Nederland immers niet door de lockdown....

19 januari

We zien en merken nu duidelijk in veel gezinnen het verschil van 2 jaar corona. De hele arme mensen zijn nu nòg armer, doordat ze nu ook nog eens onder de schulden zitten.

Tijdens de corona was er voor deze gezinnen weinig of geen eten en konden ze, wat vroeger niet kon, geld lenen van de bank om de ergste nood te lenigen. Maar..... dit geld moet natuurlijk wel worden terugbetaald met rente. En dat is juist voor deze mensen zonder inkomen niet mogelijk. Daardoor stapelen de problemen zich op, waardoor veel gezinnen, terwijl ze al arm zijn, ook nog eens met niet af te betalen schulden zitten.

Zo ook een toektoekchauffeur, die we jaren geleden een toektoek hadden gegeven. En daardoor verdiende hij een boterham voor zijn gezin. Hij kon nu, door afwezigheid van toeristen, 2 jaar niet werken met zijn toektoek en stond dus stil. Ze wonen hier vlak aan zee en dus veel last van corrosie. Nu begint toch enigszins het toerisme op gang te komen maar zijn toektoek is dus door het stilstaan en geen geld voor kleine reparaties niet meer rijklaar te maken.

Deze man deed wel zijn best om toch wat te verdienen zonder toektoek maar zonder opleiding en analfabetisch dan kom je al niet makkelijk aan een baan. Hij vond toch wat als hulp bij een metselbedrijf maar dat is hem door de arts verboden want zijn tenen worden zwart door de suikerziekte die hij heeft en daarvoor is werken met cement dodelijk.

Nu hebben we dus gemeend om hem een tweedehands toektoek te geven (ziet er wel uit als nieuw!), zodat hij weer kan werken en de kost verdienen. Als dank aan de Nederlandse donateurs heeft hij de naam "Nederland" achter op de toektoek gezet.

20 januari

Een paar jaar geleden konden we drie dames blij maken met een naaimachine waardoor zij wat konden verdienen voor hun gezin. Dit bleek een gouden greep te zijn! Nu zelfs tijdens de coronatijd is dit voor hen een uitkomst om toch nog wat te verdienen. In de eerste periode konden ze mondkapjes naaien maar nu naaien ze ook schorten voor de verpleging van coronapatiënten. Op de foto ziet u een van de schorten.

22 januari

Een man van ongeveer 20 jaar werd onverwachts ernstig ziek en moest worden geopereerd. Normaal gaan de arme mensen hier naar het gemeenteziekenhuis maar deze lag vol met coronapatiënten. Dus moest hij uitwijken naar een ander ziekenhuis en dat werd noodzakelijkerwijs een privé kliniek. Maar helaas: na de operatie kreeg hij een dikke rekening gepresenteerd, die hij absoluut niet kon betalen. Men kent hier geen zorgverzekering. De bank dreigde het huis van hem

en zijn ouders te vorderen. Gelukkig konden wij dit voorkomen dank zij geld van de donateurs uit Nederland. Dank!!

De foto van de man na zijn operatie mocht met zijn toestemming worden geplaatst.

23 januari

Met groot respect zien we hoe de bevolking van Sri Lanka omgaat met corona regels. Wat een verschil met Nederland. Letterlijk iedereen draagt hier buiten en binnen een mondkapje. En ze zijn niet gratis! Iedereen is ook ingeënt met twee vaccinaties; de derde staat er aan te komen. China is de donateur....

De besmettingscijfers zijn dan ook erg laag voor een derde-wereldland. Wel is het zo dat de politie bij overtreding van de coronaregels een bekeuring van 40 euro uitschrijft en dat tikt hier hard aan! Want mondkapjes dragen valt hier ook onder. De ervaringsdeskundigen (overtreders) zeggen dat vervolgens de politie het geld in eigen zak steekt.... Corruptie is hier bijna een normale zaak. Hartverwarmend is ook het gedrag in de supermarkten. Bij het naar binnen gaan wordt je temperatuur gecontroleerd en na het stuk gaan van een masker in de supermarkt snelt een winkelfrouw toe met een nieuw mondkapje. Die dan wèl gratis is. In Nederland is Corona het gesprek van de dag. Dagelijks is het te zien en te horen op t.v. en in de media en bijna geen praatprogramma is zonder. In Sri Lanka hoor je er bijna niemand over. Het leeft hier veel minder dan in ons land. Kan zijn door het volgzaam karakter van de Sri Lankanen, we weten het niet. Protesten zijn hier niet, terwijl ook hier faillissementen en werkloosheid voorkomen en winkels, hotels en restaurants gesloten worden, als gevolg van de maatregelen tegen Corona. Voor ons is het nog wel wennen aan al die mensen met een mondkapje, vooral op straat. Niemand is zonder en dat is toch knap te noemen. Zou Nederland die discipline ook op kunnen brengen?

Morgen gaan we naar de hoofdstad Colombo (een miljoenenstad), voor verlenging van ons visum.

24 januari

Vandaag waren we voor ons visum in Colombo en... het is gelukt. Maar we waren vanmorgen om half 7 vertrokken van huis en pas om half 4 terug!

Wachten, wachten, wachten. Van het ene naar het andere loket. Gelukkig was Marie Louise met ons mee, anders waren we compleet de weg kwijtgeraakt. Bovendien was er een enorm streng regiem in de ambassade. Er liep de hele dag iemand mondkapjes te controleren. Je masker moest onder je kin en vlak onder je ogen zitten anders kreeg je een reprimande. Als hij iets was afgezakt werd je ter verantwoording geroepen. Dat is Wim en mij allebei een keer overkomen. Geen goed voorbeeld van de Europeanen

25 januari

Een jonge man zonder ouders en verdere familie verongelukte. De begrafenis werd bekostigd door burens, vrienden en kennissen. Al tijdens de tijd dat we nog thuis waren hebben we toegezegd dat er van Sri Lanka-hulp ook een bijdrage zou komen. Wij kenden de jongeman persoonlijk. Hij was regelmatig depressief door zijn slechte omstandigheden. Het ongeluk was eenzijdig en zou een zelfdoding kunnen zijn. We hebben nu dus kunnen bijdragen in de begrafenis kosten. Op de foto een beeld van het graf van de man. Het plaatsen van witte vlaggetjes op het graf is in Sri Lanka gewoonte.

25 januari (2)

We hadden vandaag een rustig dagje ingepland omdat we gisteren naar Colombo voor het visum moesten. Maar zowel vandaag als morgen is ons programma al weer volgeboekt! Zo gaan we vanmiddag naar Negombo om te kijken naar een motor voor een vissersboot. De huidige motor is 10 keer gerepareerd maar kan nu niet meer gemaakt worden. Nu kan de visserman de zee niet meer op, dus geen inkomen voor hem, voor zijn helper en hun gezinnen.

Vanmorgen zijn we wezen kijken bij een school met problemen. Deze school is een normale basisschool. Het onderhoud is voor rekening van de school. Ook hier kunnen ze totaal niets van de overheid verwachten. De overheid plaatst de scholen maar doet er vervolgens niets meer mee. Naast het speelplein is een soort diepe gracht, die regelmatig vol water staat en dus levensgevaarlijk is voor de kleintjes. Ook zijn de deuren in de school totaal versleten. Er zijn 7 deuren totaal kapot. Ook is er in de school een grote ruimte voor meerdere klassen. Ze zouden heel graag een tussenmuur willen, zodat de klassen een

eigen lokaal hebben. Nu wordt er bekeken wat dit zal gaan kosten. Drie aparte calculaties, één voor de muur langs het water, één voor de deuren en één voor de tussenwand.

Bij de bezichtiging van de school gingen de kinderen keurig staan bij onze binnenkomst. Zo ging het vroeger bij ons ook..... →

25 januari (3)

We zijn vanmiddag naar Neil Marine Head Office in Negombo geweest voor een motor op een vissersboot. Meteen een beslissing genomen voor een Suzuki. De visser kon zonder motor niet meer de zee op, er was dus haast geboden! Door de corona-perikelen kon de motor niet direct worden geleverd, maar komt over een week. Deze motor moet uit India komen. We konden wel even een foto maken van een motor die ze in voorraad hebben om aan de mensen te laten zien. Ook moesten we direct betalen, ondanks dat het zo'n enorm groot bedrijf is. Ook een groot bedrijf heeft geleden onder de corona. De nota moeten we dus goed bewaren. Er is ook maar één bedrijf, dat zo'n motor kan leveren. Hier werden de coronamaatregelen streng toegepast. Alleen binnen met mondkapje, bij de ingang werd de temperatuur gemeten en handen wassen was verplicht.

27 januari

Een jong stel, hij is 29 jaar en zij 21 jaar. Zijn moeder is overleden toen hij een puber was en haar vader een paar jaar geleden. Zij leerden elkaar kennen en het werd echte liefde, waardoor ze moesten trouwen. Ze konden niet bij hun ouders intrekken want de moeder van het meisje was ook zeer arm en woont tot op heden in een hutje zoals op de foto te zien. Zijn vader had een te klein huis en nog 3 kinderen. Ze hebben zo'n 4 jaar geleden dus het rieten huisje, dat op de foto staat, gebouwd, zodat ze in elk geval een woning hadden want de baby was op komst.

Nu is de baby van toen een jongen van 4 jaar en ze wonen nog steeds in hetzelfde rieten huisje met alleen 1 kleine ruimte om te wonen.

Nu is de tweede baby in april op komst en met 2 kinderen is het wonen in de woning die je op de foto's ziet gewoon onmogelijk. Dus hebben we gemeend om hun namens jullie

donateurs, te helpen aan een stenen huisje met een kamer, slaapkamer en een keukentje.

Het jonge stel is nu in en in gelukkig.

Door de corona zitten ze allebei nu al 2 jaar zonder werk. Ze hopen natuurlijk dat ze na de corona weer een baan kunnen vinden. Maar ook met werk verdien je hier een schijntje. Hier is het zo dat wanneer je geen werk hebt, totaal geen tegemoetkoming van het rijk krijgt. Nu op dit moment proberen burens en familie ze eten te geven maar ook de familie is straatarm.

Op de foto boven kun je ze zien voor het huisje waar ze 4 jaar [tot nu toe] in hebben gewoond. En vanmorgen zijn ze meteen begonnen met het afbreken van het huisje (foto links). Nadat wij hadden gezegd dat er zou worden gebouwd. Tot de bouw klaar is slapen ze bij de burens.

28 januari

Dankzij de donateurs wordt er al jaren Engelse les gegeven aan een aantal kinderen. Wanneer je hier Engels kunt praten en schrijven, heb je aanmerkelijk meer kans op een baan. Vooral voor een baan in het toerisme heb je Engels nodig.

Zo hebben wij deze week op een avond 1 van de klassen bezocht. Er zijn meerdere klassen in leeftijdsgroepen ingedeeld. Deze lessen worden buiten in de tuin van een van de leerlingen gegeven.

We wilden ze dus ook even op de foto en om ze allemaal in 1 keer te kunnen fotograferen daarvoor moest ik op een stoel staan , een foto van bovenaf. En toen zei Wim natuurlijk blijf even staan dan maak ik daar een foto van. Vandaar dat ik dus boven de groep uitsteek.

De juf staat precies in het midden.

29 januari

Vanmorgen met een vrouw naar de opticien geweest. Zij heeft doorlopend heel erge hoofdpijn. Volgens de dokter zou dat bijna zeker komen van een bril met te oude glazen. Dus vanmorgen de ogen laten meten en een nieuwe bril besteld. Maandag is de bril klaar. Onbegrijpelijk zo snel. Nu hopen dat de hoofdpijn hierdoor werd veroorzaakt.

De emancipatie is hier in opkomst. Het was altijd zo: de vrouwen hoorden thuis bij de kinderen. Nu hebben een paar jaar geleden dus drie vrouwen een naaimachine van onze actie gekregen. Anderen zien nu dat deze vrouwen op deze manier ook een centje kunnen bijdragen voor het gezin. Eén vrouw was erg onder de indruk van de

werkzaamheden (en dus: mogelijkheden) van deze vrouwen, dat ze ook wel graag zou willen (of: moeten!) bijverdienen. Zodoende vanmiddag dankzij jullie, gulle gevers, ook voor haar een naaimachine gekocht.

Bij thuiskomt hoorden we van een van de vrouwen dat ze het zo druk heeft met schorten naaien voor de corona-verpleging, dat ze er eigenlijk een tweede machine bij zou moeten hebben zodat haar man ook kan helpen naaien. Dat gaan we echter niet doen, eerst maar even afwachten hoe het gaat na de corona.

30 januari

Meestal denken we er helemaal niet meer aan, maar soms valt het je ineens op dat we toch in Azië zijn met een heel andere cultuur dan bij ons in Nederland. Zo reed er vanmorgen een vuilnisauto gewoon tussen de kerkgangers!

Vanmorgen waren we uitgenodigd voor de start van de bouw van het nieuwe huis. Maar eerst ging iedereen naar de kerk en daarna was de eerste-steen-legging. Om direct na de ceremonie te beginnen met de bouw. Als attributen voor de ceremonie staat er een tafeltje klaar met rijst, cake, bananen en frisdrank.

Wim mocht de eerste steen leggen die hiervoor speciaal is gebakken en keurig in een doosje wordt geleverd. Ook wordt dan de fundering [die dan al is gemaakt] besprenkeld met wijwater [door de oma van de nieuwe eigenaar] en dan gaat de nieuwe eigenaar over de fundering met wierook. Dit staat symbool voor: "liefde overwint alles".

Morgen start ook de bouw van de muur bij de school langs de diepe geul met water. De deuren worden al in de fabriek gemaakt.

Ook wordt er morgen gestart met het bouwen van muren voor een huis waar we nog niks over hebben geschreven maar dat volgt nog. Ik denk niet dat deze twee werkzaamheden gepaard gaan met een ceremonie.

31 januari

Een eindje verder vanaf ons guesthouse gaan we ook aan het bouwen. Het gaat hier niet om een heel huis maar alleen om het opbouwen van de muren. De fundering ligt er al en een broer van de vrouw heeft geld ingezameld om het dak van golfplaten en 2 ramen te plaatsen. Het gaat hier om een gezin, man, vrouw en 2 kinderen (jongens). We zijn er wezen kijken. Het is een houten huisje, maar heel gammel, met rotte planken en deuren. 's Nachts komen de ratten makkelijk binnen door al dat verrotte hout. We weten dat beten van ratten zeer ernstige gevolgen kunnen hebben. In het oude huisje waar ze nu wonen was het wel super netjes en schoon. Een prestatie om dit te kunnen. Aan een ander huisje zouden ze, zonder hulp, nooit toe komen. De vader werkt in een fabriek en verdient daar 5 euro per dag, dus dan snap je dat sparen absoluut niet mogelijk is. Het is zelfs al knap als ze daarvan kunnen eten. Vandaag zou er met de bouw worden begonnen.

1 februari

Voor de strandverkoper op de foto is weer een nieuwe licentie aangevraagd om weer een jaar op het strand armbandjes e.d. te kunnen verkopen. Zoals alles hier behoorlijk duurder is geworden, zo dus ook deze licentie. Maar dan kan hij weer proberen de kost te verdienen, al loopt het nog niet storm met toeristen.

Gisteren hebben we bij de dokterspost alle medische artikelen ingeleverd die we meekregen uit Nederland en bij de opticien de gehoorapparaten en brillen. En ook de laatste mobiel, die we meekregen, afgegeven.

2 februari

Deze week is Wim al een keer met onze toektoekchauffeur rondgereden om te kijken in de krottenwijken. Ze zagen bij een dakpannenfabriek (een andere dan die van 2 jaar geleden) een zeer trieste toestand. Wim was volledig aangeslagen van de trieste situatie daar.

Vandaag hebben we een proefpakket van voedsel laten maken. We hebben er 25 besteld en deze gaan we vrijdagmorgen bezorgen bij de arbeiders van die fabriek, die op het fabrieksterrein wonen. Dus eind deze week meer nieuws en foto's van dit project.

3 februari

Gisteren werd er voor het huis waar we alleen de muren van opbouwen, cement en stenen geleverd. Een zucht van verlichting want de levering van cement is door de corona heel moeilijk. Nu kunnen ze gaan metselen.

Vanmorgen een rondreisje gemaakt:

Eerst naar de dokter want Wim heeft 7 ontstoken wondjes aan zijn been door prikken van muskieten.

Daarna naar de school gereden om te kijken of ze daar opschieten met de bouw van de muur langs de greppel. Ze waren daar druk aan het werk. De deuren worden in de fabriek gemaakt.

Toen even gekeken bij de bouw van het huis dat i.p.v. het hutje komt. Dat schiet daar geweldig mooi op. Het wordt al echt een huis met een kamer, keuken en een slaapkamer.

De tweede bootmotor is vanavond afgeleverd. Dit tijdens een "powercut", dat is een poosje zonder elektriciteit, dus in het pikdonker. Dit is door de overheid zo geregeld om te bezuinigen op de stroomlevering en gebeurt volledig onregelmatig en onaangekondigd.

Wanneer een visser op zee gaat vissen in zo'n klein motorbootje, dan doen ze dat met z'n tweeën. Ook deze motor was totaal versleten, de tweede man (helper) durfde niet meer met deze motor de zee op. Terwijl er nu juist moet worden gevestigd! Twee jaar lang tijdens de corona was het niet

haalbaar om uit te varen. Niemand kocht de vis want de restaurants e.d. waren gesloten. Zonder klanten is het onrendabel want het kost wel kerosine. Nu zijn veel restaurants e.d. weer geopend en kan er weer worden verdiend.

4 februari

Vanmorgen hadden we weer een heerlijke morgen en dat dankzij al die lieve Nederlandse donateurs.

Wij mochten weer voedselpakketten uitdelen bij de al eerder genoemde dakpannenfabriek. Goedgevulde pakketten. Ik heb er een paar uitgedeeld en Wim de rest want ze waren mij te zwaar om te tillen. Eerder deze week hebben we al een foto geplaatst van de inhoud. We gaan dan eerst 's morgens met 2 toektoeks naar een klein supermarktje om de klaargemaakte pakketten op te halen. Als we bij de dakpannenfabriek aankomen, staan daar de mensen al heel geduldig te wachten. Onvoorstelbaar steeds, hoe gedisciplineerd dat gebeurt! Het was trouwens een zeer verdrietige toestand daar. Als je

toch zo moet leven! Het zijn stenen

huizen aan elkaar, maar zo in-en-intriest als dat er uitziet! Het is heerlijk om deze mensen blij te kunnen maken met een pakket vol eten. Werken bij zo'n fabriek is heel erg zwaar werk en ze verdienen er maar een schijntje. Dat geven wij uit voor een brood. Ontzettend dankbaar worden de pakketten dan ook aangenomen. Misschien dat we volgende week even gaan kijken voor schoenen voor de kinderen. Ze zullen ons de maten doorgeven.

6 februari

Dit is het weekend van het kerkfestival. Op zondag komen de families bij elkaar in de huizen en 's avonds allemaal naar de kerk. Vele honderden mensen zitten dan in en rondom de kerk. Alle deuren en ramen staan open en met behulp van een luidspreker kan het hele dorp het volgen. Dit jaar is de viering soberder dan andere jaren vanwege de corona. Op maandagavond is er dan aansluitend een musical, waarmee het festival dan is afgesloten. Het is het hoogtepunt van het jaar!

7 februari

Vanmorgen naar het Avé Maria-ziekenhuis geweest voor Wim z'n been. Een heel verschil met de vorige dokter, qua hygiëne. De pleisters zijn gehalveerd, het knapt op maar toch woensdag terugkomen. Hier had iedereen een schort aan en mondkapje en handschoenen. Bovendien hebben we hier de rekening betaald voor medicijnen voor de moeder van een jongen die wij kennen en die een nacht in het gemeentelijke ziekenhuis moest blijven vanwege suikerziekte. Gisteravond hoorden we een toektoek stoppen bij ons voor de deur en die probeerde wel honderd keer te starten. Wij zeiden al: "De startmotor!". Een diep terneergeslagen bestuurder, want geen geld voor een nieuwe. Dat betekent: geen werk, geen eten! Dus vanmorgen hebben we die reparatie ook betaald.

8 februari

Het was vanmorgen weer een groot feest. Dankzij alle giften uit Nederland konden wij vanmorgen weer kinderen blij maken met een paar schoenen of een schooltas. Dit zijn de kinderen van de mensen die in de dakpannen fabriek werken. We waren nu niet bij de fabriek maar bij de huizen van deze mensen. Een nog veel beter beeld van de armoede hier. Vreselijk om zo te moeten wonen en dan ook nog met bijna geen geld om van te leven. Elke keer weer merken we hoe goed deze acties worden georganiseerd. Zo ook nu, alle namen van de kinderen stonden op papier en werden door 1 vrouw om de

beurt opgeroepen. Van tevoren kregen we de maten van de schoenen van deze kinderen door. Mochten ze toch nog niet passen dan kunnen ze worden geruild bij de "Bata"! Het is door die mondkapjes moeilijk om die stralende gezichten op de foto te krijgen. Maar ook de kinderen zeggen steeds: "Dank Nederland, wij zijn zo ontzettend blij met deze gaven!".

9 februari

Een bezoek gebracht bij het de bouw van het huis dat wat verder van ons guesthaus af ligt. Daardoor gaan we daar ook niet zo vaak kijken. Ook daar vorderde het al mooi. De afspraak was dat wij alleen de muren zouden betalen en een familielid, dat geld had ingezameld zou het dak, ramen en deuren betalen. Maar de bouw lag bijna stil want, waar we al bang voor waren: het geld was op! De prijzen zijn door de corona zo ontzettend hoog geworden, vooral het cement was veel duurder en wordt per dag duurder dan ze voor de bouw dachten. Dit hadden we ook al gemerkt bij de bouw van het andere huis. Wij vinden dat we, voor we weer naar huis gaan, aan jullie foto's moeten kunnen laten zien dat het hele huis klaar is. Wij hebben dus besloten om wat bij te betalen en nu komt het huis toch klaar voor we weer naar Nederland gaan. Daar hebben ze nu nog vier en een halve

week de tijd voor. Het wordt trouwens wel een prachtig ruim huis.

11 februari

Vanmorgen alleen op stap geweest met onze toektoekchauffeur. Want Wim heeft 39 gr. koorts en kan bijna niet op zijn benen staan, zere benen en duizelig. Morgenvroeg even weer testen maar we vrezen met grote vreeze dat het misschien toch corona is. Maar hier gaat ook een griepvirus rond met hoge koorts, dus we wachten af.

Op de foto de muur langs de diepe greppel bij het schoolplein. Wij vinden dat hij prachtig is geworden, hier zal geen kind meer overheen kunnen klimmen en in het water vallen. Dit biedt een stuk veiligheid. De rommel in de tuin wordt opgeruimd voordat de school weer open zal gaan. De scholen hier zullen zeker nog enkele weken gesloten blijven. De bestelde deuren zullen waarschijnlijk volgende week klaar zijn en worden dan ook bevestigd. Ook foto's van het huis voor het jonge stel. Dat schiet mooi op en zal ook volgende week klaar zijn. Vandaag worden de muren gepleisterd.

14 februari

Ongeveer 10 jaar geleden ontmoette Wim op het strand een zeer vriendelijke hard werkende visser. 's Nachts ging hij de zee op om te vissen. Nu was de motor na de corona totaal aan zijn end. Hij kon niet meer vissen. Nu deed hij alleen nog wat korte toeristentoertjes, met het risico op zee te stranden.

Vorige week hebben we dus de derde bootmotor gekocht. Vandaag waren we uitgenodigd om met de familie met de boot en de nieuwe motor naar de kerk te varen om daar om een behouden vaart te bidden. Maar helaas dat feest ging voor ons niet door Wim kan niet met zijn ontstoken been en nu bleek vanmorgen dat hij ook corona heeft en tot donderdag binnen moet blijven en zaterdag pas met zijn ontstoken been naar het ziekenhuis mag komen

16 februari

Dit is dezelfde zeer verlegen man die in 2019 een kunstbeen kreeg dankzij alle giften uit Nederland. Hij ziet er nu heel anders uit dan toen maar dat komt door die lange baard. Een vriend van hem uit een vriendengroep is vorig jaar omgekomen bij een ongeluk en nu laat die hele vriendengroep de baard 2 jaar als nagedachtenis groeien.

Nu doet zich het probleem voor dat het been stuk is door het lichaamszweet. Je zou toch denken dat een been dat hier is gemaakt toch tegen extreme warmte moet kunnen. Maar dat blijkt toch niet zo te zijn. Het kniegewricht werkt niet meer en de voet is aan het vergaan. De man was ondanks de corona even kort bij ons buiten op bezoek incl. mondkapjes. Hij loopt nu weer met het oude been van 7 kilo. Wij laten het nieuwe been dus repareren. Maar wij kunnen nu zelf niet mee naar Colombo vanwege de corona. En we hebben dus bij grote uitzondering het geld voor reparatie aan hem meegegeven en morgen gaat hij hiermee naar Colombo. Wij hadden een prijsopgave gekregen van de leverancier van het been. Hij zal foto's sturen van de reparatie.

21 februari

Maandag 14 februari was het de bedoeling om met de boot, waarvoor een nieuwe motor was gegeven, naar de kerk te varen. Doordat Wim en ik toen corona hadden is dat niet doorgegaan. Wij dachten dat de familie zelf wel zou gaan. Maar

nee, ze hebben een week gewacht om toch met ons de eerste tocht te kunnen maken! Zodoende zijn we vanmorgen geweest. De nieuwe motor op de boot gehesen en hij startte in één keer. Naar de kerk gevaren, nog een mooi eindje de zee op, en daar heeft de familie gebeden voor een behouden vaart. Buiten bij de kerk werden broodjes uitgedeeld aan de

arme mensen die daar in de buurt wonen. Ook was er een groep kinderen in de kerk aan het zingen en aan hen is ook een doos met broodjes en een grote tros bananen uitgedeeld. Daarna ging de nieuwe eigenaar nog een klein toeristisch tochtje maken. Prachtig en heerlijk was dat. Gelukkig was het heel kalm weer.

22 februari

Een paar weken geleden kregen we van een Urker vrouw een mooi bedrag gestort voor babykleding voor de a.s. baby van het jonge stel, waar een huis voor wordt gebouwd. Deze mevrouw was zelf pas bevallen en wist hoe duur zo'n babyuitzet is. Vanmorgen dus met het jonge stel gewinkeld en van alles voor de babyuitzet gekocht. Het echtpaar was op hun paasbest aangekleed. We winkelden in een heel klein snertwinkeltje, je kon er je kont niet keren, maar ze hadden van alles. Alleen het ziet er allemaal weer anders uit dan in Nederland. Bij een omslagdoek denken wij aan een lekkere warme doek maar nee, hier is alles van katoen. Alleen 1 wollen pakje is er bij voor als er eens een frisse avond is. Verder een babybadje, een aankleedkussen, omslagdoeken en nog veel meer. Ook een matrasje, lakentjes en slopen en een matras met een muskietennet erover, die gaat dicht met een rits. Voor de kraamvrouw ook 3 nachthemdjes. Voor het jongetje van 3 jaar een autobus gekocht anders is alles voor de baby. De jonge ouders waren dolgelukkig.

23 februari

Vandaag vieren we mijn 75e verjaardag. Dit is een dag om heel dankbaar voor te zijn en dat ik dit mag vieren met mijn lieve Wim hier bij mij en de kinderen en kleinkinderen in het verre Nederland. Mijn dank is groot voor dit heerlijke leven, maar ook voor de vele mooie wensen, nu al te lezen op Facebook en WhatsApp. Maar ik kan het toch niet laten om nog wat te schrijven over onze activiteiten hier. We gaan nl. vrijdag een bezoek brengen aan een kindertehuis en daar hebben we gisteravond de boodschappen voor besteld:

10 kg. waspoeder;	500 gr. chilipoeder;
100 mondkapjes;	5 kg. dahl;
15 liter yoghurt;	45 pakken noedels;
30 kg. rijst;	50 pakjes koekjes;
10 kg. suiker;	20 pak koffie;
20 kokosnoten;	45 tubes Signal tandpasta;
8 pk melkpoeder;	10 pakken maandverband;
25 stuks toiletzeep;	15 zakken snoep;
5 kg. aardappelen;	10 blikken vis;
5 kg. uien;	10 pak toiletpoeder;
1 kg. rijst (een speciaal soort);	10 tubes babycrème;
20 pakken thee;	en 12 pakken frisdrank.
20 flessen shampoo;	

Een hele lijst dus. Om dit te kunnen brengen huren we een lorrie met chauffeur.

25 februari

Wat een feest elke keer wanneer je voedsel brengt bij het kindertehuis van dubbel gehandicapte kinderen. De organisatie ging dit keer wat anders dan vorige jaren, want Sugath, die normaal dit festijn regelt, konden we niet bereiken. Pas na een paar weken kregen we hem aan de telefoon. Hij lag in het ziekenhuis, behoorlijk ziek, corona! Dus nu heeft Surange de organisatie op zich genomen en het is allemaal uitstekend verlopen. We wensen Sugath in elk geval vanaf deze plek beterschap en hopen dat hij snel op mag knappen.

Het hele gebeuren begint 's morgens bij het winkeltje met het

inladen van het houdbare voedsel in de lorrie. Aangekomen bij het kindertehuis gaan we alles weer uitpakken maar nu met hulp van de kinderen. De kinderen hebben daar veel plezier in. Als alles is uitgepakt, worden de kinderen getrakteerd op een mandarijn.

Alle donateurs in Nederland: heel veel dank dat jullie dit mogelijk hebben gemaakt.

26 februari

Het is een behoorlijk eind rijden met de toektoek, maar vanmorgen hebben we toch een kijkje genomen bij het huis voor het gezin. Ze denken dat het over goed een week helemaal af zal zijn. De ramen moeten er nog in en de rode betonvloer. Het is een enorm groot huis geworden. De fundering lag er al en daar hebben ze op verder gebouwd. We vinden het een groot, maar geen mooi huis. Aan de voorkant zijn geen ramen, alleen aan de zijkanten. Dit om het koel te houden in huis. De nieuwe bewoonster heeft al haar best gedaan om het huis er leuk uit te laten zien door er planten voor te zetten. Daardoor lijkt het wel een stuk mooier.

27 februari

Een visser moet al heel veel vis vangen wil hij daar zijn gezin van kunnen onderhouden. Ze vissen hier met kleine motorbootjes op zee. Nu kennen wij een visser die gaat in de nacht vissen en probeert overdag wat bij te verdienen door tochtjes met zijn boot te gaan maken met toeristen. Daarvoor moeten er stoelen in de boot worden geplaatst en de regering eist nu dat de toeristen een reddingsvest dragen. Dit is natuurlijk ook een goede zaak. Maar dat kost wel eerst weer heel wat voor er een cent kan worden verdiend. Het is heel hard werken voor zo'n man maar de visser die wij kennen doet dit dus voor een goede boterham voor zijn vrouw en drie kinderen. Gelukkig konden wij hem, dankzij u, helpen aan 10 reddingsvesten.

28 februari

Een kippenvelmoment. Kwam vrijdagavond, na een telefoontje, de man met het kunstbeen aangelopen. Hij was met het kapotte been naar Colombo geweest. Toen hij aan kwam lopen zagen we het al. Fantastisch, zo goed hij kon lopen! Je kon wel zien dat hij nog iets trok met het kunstbeen, maar hij liep bijna normaal. Nu bleek: het oude been was niet gerepareerd, maar hij had een heel nieuw been. Van totaal ander materiaal als het oude. Dit been was wel weer iets zwaarder maar nog niet de helft van het allereerste been. Hij had nu weer een nieuw been voor de prijs van het te repareren oude been. Wij hopen nu natuurlijk dat dit been heel, heel veel jaren zal meegaan. De man was zelf ook helemaal in de wolken.

Nog zo'n moment: een van dankbaarheid huilende vissersvrouw aan de deur. Ze was zo ontzettend blij!

Wij hoorden van haar kinderen dat ze van de stroom waren afgesneden want ze hadden 3 maanden achterstand van betalen doordat er geen geld was. Wij hadden toen de rekening betaald, dankzij onze lieve gevers.

28 februari

Gisteren gingen we "uit". In plaats van actiewerk waren we uitgenodigd bij de partners van "Sea Fresh Retail B.V." op Urk. Dat partnerbedrijf is "Northwest Fishery" in Dankotuwa. Hier in Sri Lanka verwerken ze Tonijn. De fabriek op Urk had ons werk gesponsord en nu kregen we een rondleiding door hun bedrijf.

We hebben een fantastisch uitje gehad. We werden met een busje gehaald en ook weer thuisgebracht.

Met de mensen hier was meteen een klik en het was gewoon gezellig. We werden eerst verwelkomd met een drankje en cake. Volgens de eigenaar betere cake dan wij in Nederland hebben! Toen werden we in speciale kleding gestoken, incl. laarzen. Wim kon niet in de laarzen komen vanwege zijn hoge wreef, maar daar werd al snel een oplossing voor gevonden door plastic in de laarzen en dan schiet je er zo in. Tijdens de bezichtiging moesten we zeker wel 6 keer met de laarzen door een bak met ontsmettingsvloeistof. In dit bedrijf wordt heel hygiënisch gewerkt. Ze hebben zelf ook een

laboratorium. De vis wordt in de Indische Zee gevangen en dan in de vroege morgen hier afgeleverd. En 's avonds al op het vliegtuig gezet naar het land van bestemming. Deze dag was de vis bestemd voor Londen. Ook in Nederland wordt deze tonijn geleverd.

We hebben het hele bedrijf mogen bezichtigen met begeleiding en uitleg. Na afloop van de rondleiding kregen we nog een kopje thee en werden we weer thuis gebracht. Het was een fantastische dag. Ook kregen we nog een portie vis mee naar huis die we 's avonds nog hebben gegeten. Eigenlijk ben ik geen visliefhebber (Wim wel!) maar deze vis was heerlijk!

1 maart

De opening van het nieuwe huis voor het jonge stel. Voor de opening lieten we nog een tafel + 6 stoelen (plastic) bezorgen. Een kast en een matras. We hadden ze graag ook een bed gegeven. Maar die was in heel Sri Lanka niet te krijgen doordat de import van goederen door de corona op heel veel artikelen is gestopt. Dus werd het een matras die ze van nood dus op de grond moeten leggen.

Ook nog een paar matjes en wat keukenspullen, zoals een paar pannen en een bezem, hadden we meegenomen. Wij mochten de opening verrichten door middel van het

doorknippen van een lint en het openen van de deur. Het stel is werkelijk heel dankbaar dat dit voor hen mogelijk is gemaakt. Nu maar wachten op de komst van de baby in april....

3 maart

Een moeder en een zoon wonen samen in een klein huis. Dit is hier heel normaal.

Maar deze moeder kan bijna niet meer lopen. Wij denken: een nieuwe heup en het leed is geleden, maar die vlieger gaat hier niet op. Onbetaalbaar! We hebben hier nog nooit gehoord dat iemand een nieuwe heup heeft gekregen. Bovendien is het een hele zachte lieve vrouw, misschien TE zacht voor een man van goed 20 jaar.

De jongen is niet gehandicapt en het ging ook prima. Tot hij opeens een paar jaar geleden de hele dag in bed bleef. Hij ging niet meer naar buiten en deed de hele dag dus totaal niets! En zij vertroetelde hem, ondanks dat ze bijna niet meer kon lopen. De jongen wil zelfs niet meer naar de wc. Dus moest zij elke morgen de vuile boel weer opruimen. Tot vorige week..... Op een nacht wilde zij

proberen om hem toch uit bed te krijgen, om naar de wc buiten te gaan. Ze probeerde hem te tillen en kwam daarbij ten val. De dokter en de pastoor er bij gehaald want zo ging het echt niet meer. In die nacht is zij voor onderzoek naar het ziekenhuis gebracht maar de volgende dag was ze al weer thuis. De pastoor vond ook dat het zo niet meer ging en regelde een opname in een kliniek voor psychische patiënten. De

kerk zou de helft betalen, dan moest de familie de andere helft betalen. Maar er is daar geen cent te halen, ze zijn echt heel erg arm. Toen hebben wij aangeboden de andere helft voor hen te betalen. Maar dan wilden we wel een foto van de pastoor en de patiënt en de overhandiging van het geld. Maar nee, als wij een foto wilden, oké, maar dan moesten wij ook het hele bedrag betalen. Daar hebben we dus voor bedankt en genoeg genomen met een foto van moeder en zoon. Inmiddels is de jongen al enkele dagen in de kliniek en voor zijn rust mag de moeder niet op bezoek komen. Dit betekent overigens ook voor haar een enorme rust!

4 maart

Elke visser die in de nacht de zee op gaat om te vissen heeft een GPS systeem nodig. Dit om bij noodgevallen alarm te kunnen slaan en om de koers te kunnen bepalen.

Deze visser had een GPS maar deze was al heel oud en er was ondanks alle voorzorgsmaatregelen water in gekomen en hij werkte niet meer. Dus was het niet meer vertrouwd om op zee te gaan vissen – met als gevolg: geen inkomen meer!

We hebben hem een nieuwe gegeven. Wederom dankzij alle giften vanuit Nederland.

Wij hebben nu nog 1 klein project (klein in vergelijking met andere projecten). Maar vanmorgen hebben we al het geld van de bank en uit de kluis bij elkaar gedaan om nog 3 schuifwanden te bestellen voor in de school. Dit om van één grote zaal drie kleinere klassen te kunnen maken. De verschillende klassen zaten tot nu toe bij elkaar in één grote ruimte. Wat het onderwijs absoluut niet bevorderde. De prijsopgave was echter hoger dan wij nog hadden te besteden. Onze toektoekchauffeur heeft volop onderhandeld en ze worden nu geplaatst voor het bedrag wat wij nog over hebben. Volgende week vrijdag zal het klaar zijn. Maandag beginnen hier de scholen weer. Dus voor die drie klassen is het even een weekje behelpen.

7 maart

De toektoek van een toektoekchauffeur had verschillende mankementen. Volgens de garage zou het voertuig geen jaar meer kunnen rijden. Toch hebben ze de hele toektoek nagekeken, allerlei onderdelen schoongemaakt en sommige vervangen. Nu kan deze man zeker nog een jaar rijden dankzij onze donateurs. Hij brengt o.a. kinderen in de toektoek van en naar school. Vandaag beginnen hier de scholen weer, nadat ze een maand dicht zijn geweest door corona.

In het begin van de vakantie hebben we een fiets gekocht om zelfstandig ergens naar toe te kunnen en niet steeds afhankelijk te zijn van een toektoek, wat ook steeds opnieuw geld kost. Daarom vonden we dit een verantwoorde uitgave.

Nu we over een week weer naar Nederland gaan, hebben we de fiets aan een arm gezin gegeven, die alles lopend moesten doen. De man en vader moest steeds een behoorlijk eind lopen om als vissershulp bij de boot te komen.

8 maart

Een bedankje voor alle Nederlanders die een gift voor Sri Lanka hebben gegeven. Dit bedankje mochten wij (namens jullie) in ontvangst nemen van de school, voor de muur langs de greppel, de nieuwe deuren en de 3 schuifwanden.

Vanmorgen werden we uitgenodigd om 10 uur bij de school te zijn. Je voelt je dan koninklijk. De toektoek stopte voor de ingang en daar staan aan weerskanten van het pad naar de ingang van de school 150 kinderen, als een erehaag opgesteld!

We kregen eerst zelfgemaakte bloemen van 2 kinderen en werden tussen de erehaag van leerlingen naar binnen geleid. Daar kregen we een programma uitgereikt en kwam er een programma van toespraken, dansjes en zingende kinderen. Ook was er een digitale presentatie. De kinderen hadden om en om een Sri Lankaans en Nederlands vlaggetje. Dit alles gebeurde in de grote zaal waar deze week 3 schuifwanden in worden geplaatst, zodat deze grote zaal nog kan worden gebruikt maar door de schuifwanden kunnen ze er ook 3 klassen van maken. Het was een groot feest. Ook werden er nog cadeautjes aan ons uitgereikt, hele mooie kaarten, door de kinderen gemaakt, thee en een wandkleed. Aan het eind bedankte eerst Wim iedereen voor deze prachtige morgen en toen werd het volkslied van Sri Lanka gezongen. Van de kinderen afscheid genomen en wij kregen daarna nog de traditionele lekkernijen aangeboden, dat is thee met verschillende soorten koek, melkrijst en bananen.

Op deze school werken 15 onderwijzeressen. Ze hadden voor al deze dingen al 5 jaar lang aan de bel getrokken bij de regering voor steun. Maar nooit iets ontvangen.

9 maart

1 van de 3 bootmotoren die zijn gekocht was nog steeds niet op de boot bevestigd en te water gelaten. Voor dat dit gebeurt moet er nog van alles worden gedaan aan de motor, geen idee wat, maar vandaag was het dan zover.

De oude kapotte motor werd van de boot gehaald en de nieuwe er op gezet Hij startte in één keer. Toen mochten wij even een klein eindje mee om het varen uit te proberen. Een klein eindje want ook hier is de kerosine niet te betalen. Net als in Nederland is de prijs bijna verdubbeld. Dan ga je dus niet zomaar een pleziertochtje maken. Om op onze leeftijd aan boord te komen valt beslist niet mee! Gelukkig waren er helpende handen.

10 maart

Vanmiddag de opening van het huis voor het gezin. Ze straalden van blijdschap. Wij mochten het lint doorknippen en de deur openen, zodat zij naar binnen konden. In de kamer waren de stukadoors nog hard aan het werk om de laatste hand te leggen. Na de opening was er koffie met cake en bananen. En ik kreeg een prachtig boeket bloemen uit oma haar tuin. En een tante had ook een presentje voor ons, een sierstuk van gekleurde schelpen. Normaal geven wij bij een nieuw gebouwd huis een tafel en stoelen (plastic) maar die hadden ze in het oude huis al. Dus hebben we een ander praktisch cadeau bedacht. Een ventilator, die je - zo is onze ervaring - hier wel heel hard nodig hebt! Na de koffie gingen wij naar huis en gingen zij direct aan de slag met het huisraad

te verhuizen van het oude naar het nieuwe huis. Ze gaan er vannacht al voor het eerst slapen.

12 maart

De scheidingswanden in de school zijn geplaatst. Wij hadden eigenlijk wanden vanaf de vloer verwacht maar daar is nu niks meer aan te veranderen. De schuifwanden zijn geen schuifwanden maar er zitten wieltjes onder om ze te verrijden. De juffen van de school waren er in elk geval dolblij mee. Ze kunnen elkaar nu nog wel horen maar de kinderen worden niet meer afgeleid door steeds naar de andere klassen te kijken. Meer tekst bij de foto's

Op de valreep toch nog een probleem van bewoners, dat wij gelukkig nog op konden lossen, maar dat is dan toch wel het allerlaatste actiegeld! Gistermorgen werd een man gebeld dat hij onmiddellijk op het politiebureau moest komen. De man is vader van drie kinderen, w.o. een kindje van anderhalf jaar oud. Op het politiebureau werd hij gearresteerd. Want ze waren met vier huizen aangesloten op één elektriciteitsaansluiting, door de stroomleiding van het ene naar het andere huis te verbinden. Hij had de hoofdaansluiting. Ze waren al afgesloten van de stroom, maar dat wisten ze op illegale manier ongedaan te maken. Ze hadden geen van allen het geld om te betalen. Ze zijn echt heel erg arm. Op het politiebureau kreeg de man nog te horen dat hij zijn vrouw mocht bellen om te vertellen dat zij dezelfde dag nog mocht komen betalen anders ging hij dezelfde dag nog voor 14 dagen in de gevangenis. Hij was natuurlijk totaal overstuur. We konden deze vier gezinnen helpen door de openstaande stroomrekening voor hen te betalen. De gezinnen bedanken de Nederlandse donateurs heel hartelijk!

13 maart

Er is een tijd van komen en een tijd van gaan. Zo is dus ook morgen de dag aangebroken dat we weer naar Nederland vliegen. Dankzij al de Nederlanders die ons steunen, hebben we veel zéér arme SriLankanen kunnen helpen. Daardoor gaan we met een goed gevoel weer naar huis.

Dank, dank, dank, allemaal!

[HOME](#)